

[Kulturministeren]

brede kredse i dansk folkeoplysning, har et internationalt udvalg – det har højskolebevægelsen i øvrigt også – og det arbejder på dette felt på samme måde, som jeg netop omtalte at højskolen gør.

Hr. Jimmy Stahr kom med forslag til et nyhedsbrev. Nu er det jo ikke, om jeg så må sige, i sig selv kulturudviklende, men det er, tror jeg da i øvrigt, et udmærket forslag. Det har vi også – vist endda før min tid, men også i min tid – vendt i Kulturministeriet for at se, hvordan vi måske kunne formidle bedre på feltet, hvor et nyhedsbrev kunne være en af vejene at gå. Jeg har noteret mig det til videre overvejelse. Jeg synes ikke, ideen er dårlig, men det er et spørgsmål om at kunne overkomme opgaven arbejdsmæssigt og finansielt.

Og til sidst til hr. Jimmy Stahr i denne omgang: Investeringssynspunktet var inde i billedet, det har vi også drøftet ved andre lejligheder. At bevilge penge til kulturelle aktiviteter kan også være en investering i mere traditionel forstand. Jeg tror, synspunktet er rigtigt. Det er også grunden til, at jeg i den kulturpolitiske redegørelse for nu snart et år siden lagde op til, at vi i Kulturministeriet ville gå videre med et arbejde, som kunne belyse værdien af kulturelle investeringer.

Det arbejde er faktisk allerede i gang. Det viser sig at være en meget stor opgave, men vi allierer os med gode folk og kræfter uden for Kulturministeriets regi, og det arbejde venter vi os resultater af i løbet af et stykke tid. Men som sagt er det mere krævende, end vi umiddelbart forestillede os. Det er rigtigt at få belyst det; det er jeg enig med hr. Jimmy Stahr i.

Over for fru Eva Møller vil jeg gerne kvittere for den udmærkede konstatering, at det er vigtigt i det internationale samarbejde ikke blot at interessere sig for forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, økonomiske, erhvervspolitiske og uddannelsesmæssige spørgsmål, men også at tage den kulturelle dimension med i det internationale samarbejde. Jeg synes, det er vigtigt at få det understreget, og det er jeg glad for ved denne lejlighed, for vi får brug for i den videre udvikling af det internationale samfund at give den kulturelle dimension større vægt. Jeg vil lægge vægt på, regeringen vil lægge vægt på, at vi netop har det perspektiv for øje i det videre samarbejde, der skal udvikles med de østeuropæiske lande.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg sige – idet jeg i øvrigt takker for et, synes jeg, meget velovervejet indlæg – at Kulturministeriet ikke har beskåret midlerne til kulturudveksling med udlandet. Det er jo en debat, vi indimellem må tage, men det har vi faktisk ikke. Nu har jeg ikke tallet præsent, men jeg tror oven i købet, det er sådan, at vi på det seneste har opprioriteret den opgave. Så kan man altid diskutere, om det er nok, men jeg medgiver, at det er en vigtig opgave at være opmærksom på, også ud fra en økonomisk synsvinkel, i de kommende år. Der er jo noget, vi kan samarbejde om.

Med hensyn til kontaktorganet har jeg understreget vigtigheden af, at vi har fået det, og at det nu også har vi midler til arbejde med. Derfor vil jeg lige sige til fru Ingerlise Koefoed, at det altså ikke er sådan, at kontaktorganet kun kan få fremmet ideer og projekter, hvis de kan få andre til at finansiere dem. Men det er stadig meget velkommen, hvis man fra privat side vil være med til at finansiere gode ideer og projekter, gerne i et samarbejde med det offentlige. Jeg mener, vi allerede har rimeligt gode erfaringer.

Fru Ingerlise Koefoed sagde, at vi har utrolig meget at bidrage med fra dansk side, når det gælder det kulturelle, og fremhævede en række enkeltområder. Jeg er ganske enig. Det er vel ikke for meget sagt, at vi på en række områder inden for det kulturelle kan siges at have meget stor opmærksomhed, ja, hvor vi kan præstere noget af det bedste i verden – hvis vi skal citere andre. Det synes jeg vi skal være meget lykkelige for, det skal vi værne om.

Men det kommer til at stå lidt i modsætning til det andet synspunkt, at vi ikke gør nok. Jeg mener, at vi aldrig kan gøre nok, men vi gør faktisk ganske meget. Vi har et højt niveau sammenlignet med de allerfleste andre lande. Den udvikling skal vi fortsat sikre.

Fru Ingerlise Koefoed så gerne, at vi blev et kultureksportland. Det gør jeg også, og jeg tror, at en række kvaliteter på det kulturelle område, som vi selv har gode erfaringer med, kan vi udmærket formidle, ja, måske endda eksportere til andre. Der er områder, hvor det allerede sker på ganske spændende vis.

Fru Ingerlise Koefoed beskæftigede sig ganske kort med det, hun kaldte Eureka-modellen. Det forstår jeg meget vel, fordi fru Ingerlise Koefoed jo var forhindret i at være til stede, da vi sidst havde debatten.